

FISKERIDIREKTORATETS SMÅSKRIFTER 1969 NR. 6

FISKERILØVGIVNING

SÆRTRYKK FRA FISKETS GANG
JULI—SEPTEMBER 1969

FISKERIDIREKTØREN
BERGEN 1969

INNHOOLD

	Side
I. FISKE OG FANGST	
<i>BESTEMMELSER OM UTØVELSEN AV FISKE OG FANGST</i>	
Regulering av selfangsten	3
Konsesjonsordning i selfangsten	3
Lov av 19. juni 1969 om ikraftsettelse av forvaltningsloven og om endringer av saksbehandlingsregler i forvaltningsloven og andre lover	6
Lov av 25. juni 1937 nr. 20 om sild- og brislingfiskeriene	6
Lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene	6
Lysreflekterende midler på fiske- og fangstfartøyer under 10,67 meters lengde	7
Forbud mot bruk av kunstig lys ved snurpenotfiske etter sild og fisk i Møre og Romsdal fylke	8
<i>Fiskernes forsikringsforhold</i>	
Lov av 28. juni 1957 om pensjonstrygd for fiskere	8
<i>Diverse</i>	
Lov av 25. juni 1948 nr. 13 om kommunale fiskenemnder	9
II. FISKENS BEHANDLING OG TILVIRKNING	
Tvungen bløgging av laks. — Endring av ferskfiskforskriftenes § 6, 6. ledd	9
Forskrifter for tilvirking og bruk av tønner for saltet sild, brisling og annen fisk, samt rogn og agnskjell	9
<i>Innenlandsk omsetning</i>	
Lov av 14. desember 1951 nr. 3 om omsetning av råfisk	14
Lov av 28. mai 1969 nr. 12 om kvalitetskontroll med fisk og fiskevarer	15
<i>Eksport</i>	
Sentralisering av tørrfiskeeksporten til Nigeria	15
Regulering av omsetningen av sildemel, rå sildolje og fiskemel	16
Lov av 30. juni 1955 nr. 10 om regulering av og kontroll med produksjon, omsetning og utførsel av fisk og fiskevarer	17

FISKE OG FANGST
BESTEMMELSER OM UTØVELSEN AV FISKE
OG FANGST

*Regulering av selfangsten. Kgl. resolusjon av 27. juni 1969
angående tillegg til kgl. res. av 21. mars 1969.*

Ved kgl. res. av 27. juni 1969 er det i medhold
av lov om selfangst av 14. desember 1951 bestemt:

I.

Bestemmelsene under I i kgl. res. av 21. mars 1969
om fangst av sel skal ikke gjelde fangst eller avliving
av sel på norskekysten.

II.

Fangst eller avliving av sel i forbindelse med turist-
ekspedisjoner kan bare foretas med tillatelse av Fis-
keridepartementet.

III.

Denne resolusjon trer i kraft 1. juli 1969.

Konsesjonsordning i selfangsten.

I medhold av kgl. res. av 21. mars 1969 har Fiskeri-
departementet den 8. juli 1969 fastsatt sålydende
retningslinjer for en konsesjonsordning i selfangsten:

I.

Tillatelse til å fange sel (alle selarter) kan gis til norske statsborgere, innvånere av riket eller til norske selskaper og andre sammenslutninger. Tillatelsen kan gis for følgende fangstfelt:

1. *Jan Mayen-feltet* (Vesterisen)
2. *Det nordlige felt* (Nordisen)
3. *Det østlige felt* (Østisen)
4. *Newfoundlandsfeltet*.
5. *Antarktis*.
6. *Andre nærmere spesifiserte felt*.

II.

Tillatelse gis på følgende vilkår:

1. Søkeren må med det eller de fartøyer han disponerer ha drevet regulær selfangst på det fangstfelt søknaden gjelder i minst 3 år i løpet av årene 1964—68.

Fiskeridepartementet kan dispensere fra denne bestemmelse, hvis søkerens fartøy i løpet av ovennevnte periode har vært skiftet ut med et annet fartøy beregnet på fangst på samme fangstfelt og ellers hvis vedkommende søker har en naturlig tilknytning til selfangsnæringen og de nødvendige forutsetninger for å drive selfangst og det anses forsvarlig av hensyn til en rasjonell utnyttelse av bestanden.

For tillatelse til fangst i Østisen kan det fastsettes særskilte regler.

2. Søkeren må ha fartøy som er godkjent av Skipskontrollen for fangst av sel. Nærmere bestemmelser om fartøystørrelse, maskinkraft og utstyr m.m. til fartøyet kan fastsettes av Fiskeridepartementet.
3. Søkeren må ha fangstredskaper og utstyr overensstemmende med de til enhver tid gjeldende bestemmelser.

III.

Det gis særskilt tillatelse for hvert enkelt fartøy. Tillatelsen kan begrenses til fangst av et visst an-

tall dyr pr. sesong og eventuelt til et visst antall dyr dr. fartøy og gjøres tidsbegrenset, hvis:

- a. Regulering av selfangsten er nødvendig av hensyn til bestanden.
- b. Det blir inngått internasjonale avtaler om maksimumkvoter.

Fangsttillatelsen skal oppbevares ombord i fartøyet.

IV.

Hvis fartøyet ved totalforlis eller på annen måte går ut av selfangst, må vedkommende søke om ny tillatelse før anskaffelse av nytt fartøy.

V.

Tillatelse til å delta i selfangst kan inndras, hvis vedkommende ikke lenger fyller vilkårene for slik tillatelse eller det fastsettes ytterligere begrensning av fangstdeltakelsen i henhold til III.

VI.

Søknader om fangsttillatelser sendes innen 15. september på fastsatt skjema til Fiskeridirektøren.

Søknadene behandles av det i lovens § 5 nevnte råd som avgir innstilling til Fiskeridepartementet. Innstillingen sendes Fiskeridirektøren.

VII.

I forbindelse med utstedelse av fangsttillatelse kan Fiskeridepartementet oppkreve en nærmere fastsatt avgift.

Skjema for søknad om konsesjon kan fåes ved henvendelse til Fiskeridirektoratet, Bergen, Fiskebåtredernes Forbund, Ålesund og Nord-Norges Rederiforening, Tromsø.

Det må innsendes separat søknad for hvert enkelt fartøy og for hvert enkelt fangstfelt.

Eventuelle søknader om dispensasjon i henhold til punkt 1 i Fiskeridepartementets bestemmelser må også være innsendt innen den fastsatte søknadsfrist 15. september d.å.

Lov av 19. juni 1969 om ikrafttredelse av forvaltningsloven og om endringer av saksbehandlingsregler i forvaltningsloven og andre lover.

En viser til melding J. 154, hvor følgende lovendringer i henhold til ovennevnte lovs III skulle vært medtatt:

Lov av 25. juni 1937 nr. 20 om sild- og brislingfiskeriene.

§ 54 første ledd skal lyde:

«Den som foretar berging som nevnt i § 53, har rett til bergelønn som ikke må overstige det bergedes verdi. Berget fangst tilfaller alltid bergeren. For øvrig fastsettes bergelønnen overensstemmende med det sedvanemessige, eller hvis det ikke eksisterer noen sedvane, til hva som må anses rimelig. Bergelønn for redskaper kan helt eller delvis bortfalle hvis verdien av fangsten må antas å gi rimelig vederlag for bergeren. Bergelønnen fastsettes av oppsynet eller av lensmannen hvis oppsyn ikke er i virksomhet. Klagefristen er 3 dager. Klagen går til vedkommende oppsynssjef dersom avgjørelsen er truffet av en oppsynsfunksjonær, men til vedkommende politimester dersom avgjørelsen er truffet av en lensmann eller det ikke er ansatt oppsynssjef.»

Lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene.

§ 27 skal lyde:

«Den som foretar berging som nevnt i § 26 har rett til bergelønn, som ikke må overstige verdien av det som er berget. Berget fangst tilfaller alltid bergeren. For øvrig fastsettes bergelønnen i samsvar med sedvane, eller, hvis det ikke eksisterer noen sedvane, til hva som må anses rimelig. Bergelønn for redskap kan helt eller delvis falle bort, hvis verdien av fangsten må antas å gi rimelig vederlag for bergeren. Bergelønnen fastsettes av oppsynet el-

ler av lensmannen, hvis oppsynet ikke er i virksomhet. Klagefristen er 3 dager. Klagen går til vedkommende oppsynssjef dersom avgjørelsen er truffet av en oppsynsfunksjonær, men til vedkommende politimester dersom avgjørelsen er truffet av en lensmann eller det ikke er ansatt oppsynssjef.»

Ny § 46 a (i kap. 6) skal lyde:

«Kapittel VI i forvaltningsloven får ikke anvendelse på vedtak truffet i medhold av dette kapittel.»

Ny § 57 a (i kap. 7) skal lyde:

«Kapittel VII i forvaltningsloven får ikke anvendelse på vedtak truffet i medhold av dette kapittel.»

Lysreflekerende midler på fiske- og fangstfartøyer under 10,67 meters lengde.

§ 17 i Forskrifter om sikkerhetstiltak på fiske- og fangstfartøyer av 5. juli 1968 som trådte i kraft 1. desember s. å. har følgende innhold:

- «1. Fiske- og fangstfartøy under 10,67 meters lengde over alt skal være utstyrt med lysreflekerende midler (refleksbånd) som er godt synlige både fra sjøen og lufta.
2. Refleksmiddel skal være minst 50 mm bredt og 300 mm langt. Maling godtas ikke som refleksmiddel.
3. På hver side av fartøyet skal det anbringes minst 4 refleksmidler og de skal festes så høyt oppe på skroget som mulig. Refleksmiddel skal plasseres i brutt linje med en avstand av ca. 500 mm.
4. Dessuten skal det på fartøyet anbringes minst 6 refleksmidler som er lett synlig fra lufta, f. eks. på tak av styrehus, dekkshus eller overbygninger, topp av rekkverk, skansekleddning eller liknende.»

Forbud mot bruk av kunstig lys ved snurpenotfiske etter sild og fisk i Møre og Romsdal fylke.

I medhold av § 1 og § 39 i lov av 25. juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene, § 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kongelig resolusjon av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet den 8. september 1969 bestemt:

I

Det er forbudt å bruke kunstig lys ved snurpenotfiske etter sild og fisk i følgende to områder i Møre og Romsdal fylke:

1. *Grytafjorden* innenfor en linje fra Troldnes på Ellingsøy over Kjepinnen lykt til Grytten på Grytastranda.
2. *Ellingsøyfjorden med Skodjevika* innenfor en linje trukket fra Stavset over vestre odde av Vemøy til søyle vestenfor Jamtholmen.

II

Forbudet trer i kraft straks og gjelder til 31. desember 1970.

FISKERNES FORSIKRINGSFORHOLD

Lov av 19. juni 1969 om ikraftsettelse av forvaltningsloven og om endringer av saksbehandlingsregler i forvaltningsloven og andre lover.

Ved ovennevnte lovs III er det bestemt at det med virkning fra 1. januar 1970 gjøres følgende endringer i blant annet følgende lov:

Lov av 28. juni 1957 om pensjonstrygd for fiskere.

§ 24 nr. 2 skal lyde:

Trygdekassen avgjør krav om pensjon.

DIIVERSE

Lov av 19. juni 1969 om ikraftsettelse av forvaltningsloven og om endringer av saksbehandlingsregler i forvaltningsloven og andre lover.

Ved ovennevnte lovs III er det bestemt at det med virkning fra 1. januar 1970 gjøres følgende endringer i blant annet følgende lov:

*Lov av 25. juni 1948 nr. 13 om kommunale fiske-
nemnder.*

§ 4 første ledd oppheves.

FISKENS BEHANDLING OG TILVIRKNING

*Tvungen bløgging av laks. — Endring av Ferskfisk-
forskriftenes § 6, 6. ledd.*

I medhold av kgl. resolusjon av 8. april 1960 om kvalitetskontroll av fisk og fiskevarer har Fiskeridepartementet 21. juni 1969 bestemt at § 6, 6. ledd i Forskrifter for behandling, tilvirking, føring, pakking og transport av fersk og frossen fisk, fiskefilet og rogn, fastsatt av Fiskeridepartementet 11. mars 1961, skal lyde:

«Unntatt for bestemmelsen om bløgging er makrell, sjøaure, pigghå og skate.»

Forskrifter for tilvirking og bruk av tønner for saltet sild, brisling og annen fisk, samt rogn og agnskjell.

I medhold av kongelig resolusjon av 8. april 1960 om kvalitetskontroll av fisk og fiskevarer har Fiskeridepartementet den 2. juli 1969 fastsatt følgende forskrifter for tilvirking og bruk av tønner for saltet sild, brisling og annen fisk, samt rogn og agnskjell:

§ 1.

Det er ved utførsel og ved omsetning innenlands av saltet sild og brisling, annen saltet fisk (unntatt klippfisk), saltet rogn og agnskjell kun tillatt å anvende tønner som er overensstemmende med disse forskrifter.

§ 2.

Heltønnen skal ha et rominnhold på 116—120 liter, halvtønnen 58—60 liter, kvarttønnen 29—30 liter og 1/8 tønne 14—15 liter.

§ 3.

Tønnene skal være tette, bukformet og forarbeidet av god veltørret stav. De må ikke være kullbrent. Til stav må ikke brukes tre som ikke holder laken, eller som er vasstrukket. Det må heller ikke brukes ved av løvtre, unntatt eik. Det må ikke brukes stav av forskjellige tresorter i samme tønne. Det som her er sagt om staven gjelder også bunnstykkene.

I tønner av gran skal alle kvister kittes.

Til impregnering av tønner tillates bare nyttet stoffer som er uskadelige for produktene og ikke avgir smak, lukt eller farge.

§ 4.

Staven og bunnstykkene skal i heltønnen minst være henholdsvis 16 og 19 mm tykke og i halvtønnen minst 13 og 16 mm, alt for staven mål i vel avpusset forarbeidet stand. Både stav og bunnstørrelser skal være helt skarpkantede (fri for vannkant). I alle størrelser skal tønnene være tilstrekkelig avpusset, således at båndene slutter jevnt til staven.

§ 5.

Bunnstykkenes antall i heltønnen og halvtønnen må i oppslagsenden ikke være over 4 og ikke under 3. I bunnen skal det ikke være over 4 og ikke under 2. De skal være satt sammen med jernplugg av minst 45 mm lengde og minst 2,5 mm tykkelse. Kant-

stykkene skal i heltønnen være minst 10 cm og i halvtønnen minst 7 cm brede.

§ 6.

Stavens bredde skal i heltønnen ikke være over 10 og i halvtønnen ikke over 8 cm. Stavens lengde kan i heltønnen være fra 76 til 78 cm og i halvtønnen fra 60 til 62 cm. Bunnens tverrmål skal i heltønnen være 44 cm og i halvtønnen $35\frac{1}{2}$ cm, alt i forarbeidet stand.

§ 7.

Heltønnen skal være forsynt med 2 jernbånd, minst 50 mm brede, ett for hver ende. Endebåndet skal være minst 1,5 mm tykt og båndet i oppslagsenden minst 1,65. Heltønnen skal videre være forsynt med 2 profilvalsede jernbånd minst 1,5 mm tykke og minst 50 mm brede, ett på hver side av buken, anbrakt i passende avstand mellom buk og lagg, (ca. 16—17 cm fra båndets overkant til laggens overkant). Den innvalsede vulse i profilbåndene skal være ca. 8 mm høy og 20 mm bred i snittet.

I stedet for jernbånd kan nyttes aluminiumsbånd etter samme retningslinjer som gjelder for jernbånd. Bukbåndene skal være minst 1,6 mm tykke og minst 50 mm brede og laggbåndene minst 1,9 mm tykke og 45 mm brede. Aluminiumskvaliteten for bukbånd og laggbånd skal være henholdsvis M 57 S $\frac{1}{2}$ H eller 57 SH eller tilsvarende kvaliteter.

§ 8.

Halvtønnen skal være forsynt med 2 jernbånd, minst 1,5 mm tykke og minst 40 mm brede, ett for hver ende samt 2 profilvalsede jernbånd, minst 1,2 mm tykke og minst 40 mm brede, ett på hver side av buken, anbrakt i passende avstand mellom buk og lagg, (ca. 12—13 cm fra båndets overkant til laggens overkant). Den innvalsede vulse i profilbåndene skal være tilsvarende mindre enn bestemt for heltønnen.

I stedet for jernbånd kan nyttes aluminiumsbånd etter samme retningslinjer som gjelder for jernbånd. Bukkbåndene skal være minst 1,5 mm tykke og minst 35 mm brede og laggbåndene minst 1,7 mm tykke og 35 mm brede. Aluminiumskvaliteten for bukband og laggbånd skal være henholdsvis M 57 S 1/2H eller 57 SH eller tilsvarende kvaliteter.

§ 9.

Kvarttønnen skal være forsynt med 2 laggbånd av jern, minst 1 mm tykke og minst 30 mm brede, ett for hver ende, samt 2 jernbånd, ett på hver side av buken av samme dimensjoner som laggbåndene.

I stedet for jernbånd kan nyttes aluminiumsbånd. Bukkbåndene skal være minst 1 mm tykke og minst 30 mm brede og laggbåndene minst 1,1 mm tykke og 30 mm brede. Aluminiumskvaliteten både for bukband og laggbånd kan være M 57 S 1/2H eller tilsvarende kvaliteter.

§ 10.

Åttingen skal være forsynt med 2 laggbånd av jern eller aluminium, ett for hver ende, samt 2 jernbånd eller aluminiumsbånd ett på hver side av buken.

§ 11.

Samtlige jernbånd og aluminiumsbånd skal være fagmessig sveiset eller klinket med minst 2 nagler som passer for båndenes dimensjoner. Til klinking av aluminiumsbånd skal bare nyttes aluminiumsnagler.

§ 12.

Malen i alle jernbånd og aluminiumsbånd skal være slik at båndene slutter jevnt i tønne.

§ 13.

Enhver som vil forarbeide tønner som går inn under disse forskrifter skal på forhånd melde sin virksomhet til Fiskeridirektøren. Fiskeridirektøren lar meldingen innføre i et register og tildeler hver

tilvirker et særskilt merke (kontrollnummer) som ikke må brukes til annet enn til merking av disse tønner.

§ 14.

Merket skal av tilvirkeren før avhendelsen være anbrakt på enhver tønne som selges til sådant bruk som nevnt i § 1. På heltønningen påsettes merket både på lokk og tønnehals (mot oppslagsenden). På mindre emballasje påsettes merket kun på tønnehals (mot oppsalgsenden).

§ 15.

Et påsatt merke etter §§ 13 og 14 gjelder som tilvirkerens erklæring om at tønnen som nyforarbeidet fyller de krav som er fastsatt i gjeldende forskrifter.

§ 16.

Merket skal ha slik form, utseende og størrelse som fastsettes av Fiskeridirektøren.

Merket skal ved bokstav og tall angi det fylke og det nummer hvorunder tilvirkeren er oppført i Fiskeridirektørens register.

§ 17.

Andre merker som måtte bli anbrakt på tønnene, skal i form og utseende tydelig atskille seg fra det som er angitt i og bestemmes etter § 16.

§ 18.

Statens Sildkontroll fører kontroll med at bestemmelsene i disse forskrifter blir overholdt. Denne kontroll kan bare utføres av offentlig ansatte kontrollører.

§ 19.

Kontrollørene har adgang til ethvert sted det produseres, lagres eller anvendes tønner som omfattes av disse forskrifter.

§ 20.

Overtredelse av disse forskrifter straffes med bøter. Ulovlige tønner kan ved dom besluttes inndradd hos

tilvirkeren eller brukeren til fordel for statskassen, hvis han visste eller burde vite at tønnene var ulovlige.

§ 21.

Fiskeridirektøren kan i særlige tilfelle dispensere fra bestemmelsene i disse forskrifter.

§ 22.

Disse forskrifter trer i kraft straks. Fra samme tid oppheves forskrifter for forarbeidelsen og bruken av tønner for saltet sild, brisling og annen fisk, samt rogn og agnskjell fastsatt ved kongelig resolusjon av 29. september 1933.

INNENLANDSK OMSETNING

Lov av 19. juni 1969 om ikrafttredelse av forvaltningsloven og om endringer av saksbehandlingsregler i forvaltningsloven og andre lover.

Ved ovennevnte lovs III er det bestemt at det med virkning fra 1. januar 1970 gjøres følgende endringer i blant annet følgende lover:

Lov av 14. desember 1951 nr. 3 om omsetning av råfisk.

§ 4 tredje ledd skal lyde:

Bli^r noen nektet godkjenning som kjøper eller blir godkjenning trukket tilbake, skal grunn^gitt vedtak meddeles vedkommende skriftlig. Klage over tilbake^trekking av godkjenning har oppsettende virkning. Klagemyndighet er departementet eller den departementet bemyndiger.

§ 5 nytt annet ledd skal lyde:

Kapittel VII i forvaltningsloven kommer ikke til anvendelse på avgjørelser truffet i medhold av første ledd.

§ 6 nytt tredje ledd skal lyde:

Kapittel V, VI og VII i forvaltningsloven kommer ikke til anvendelse på avgjørelser truffet i medhold av første ledd.

Lov av 28. mai 1959 nr. 12 om kvalitetskontroll med fisk og fiskevarer o. a.

§ 4 annet ledd skal lyde:

«Kongen kan ta avgjerd om at verksemd som nemnt i først leden berre kan drivast av den som er godkjend til det etter reglar som Kongen gjev. Slik godkjenning skal ikkje nektast dersom søkjaren prøvar at verksemda hans fyller krava etter føresegner gjevne med heimel i § 2, nr. 1 og nr. 6. Gjeven godkjenning kan dragast inn att dersom verksemda ikkje lenger fyller krava. Vedtak om å nekte godkjenning eller om å draga inn att gjeven godkjenning skal grungjevast, og grunnane skal gjerast kjent for parten samstundes med at han får melding om vedtaket.»

§ 8 siste ledd oppheves.

EKSPORT

Sentralisering av tørrfiskeeksporten til Nigeria.

All eksport av tørrfisk til Nigeria er nå blitt sentralisert ved kongelig resolusjon av 19. ds. sålydende:

I.

Kronprinsregentens resolusjon av 3. februar 1956 om regulering av tørrfiskeeksporten punkt II skal nå lyde:

«Forhandlinger om og slutning av salg til Sovjet-samveldet, Polen, Øst-Tyskland, Tsjekkoslovakia,

Ungarn, Romania, Bulgaria, Kina og Nigeria kan bare foretas av det av Fiskeridepartementet oppnevnte eksportutvalg, Eksportutvalget for tørrfisk.»

II.

Denne resolusjon trer i kraft straks.

Regulering av omsetningen av sildemel, rå sildolje og fiskemel.

Kongelige resolusjon av 27. juni 1969:

«I medhold av lov av 30. juni 1955 om regulering av og kontroll med produksjon, omsetning og utførsel av fisk og fiskevarer bestemmes:

I.

Kronprinsregentens resolusjon av 25. januar 1957, endret ved kongelig resolusjon av 30. juni 1961 om regulering av eksporten av sildemel og rå sildolje m.v. punkt I skal nå lyde:

«Forhandlinger om og slutning av salg til samtlige land i Europa og i Nord-, Mellom- og Syd-Amerika, Syria, Libanon, Israel, Jordan, Egypt, Kypros, Filippinene og Kina, av alt mel og av all rå olje, limvannskonsentrat samt mel av slikt limvannskonsentrat produsert av råstoff som er omsatt av Feitsildfiskernes Salgslag, Noregs Sildesalslag, eller Norges Makrellag, kan bare omsettes av det av Fiskeridepartementet oppnevnte eksportutvalg, Eksportutvalget for sildemel og sildolje.»

II.

Kronprinsregentens resolusjon av 25. januar 1957, endret ved kongelig resolusjon av 30. juni 1961 om regulering av eksporten av fiskemel punkt I skal nå lyde:

«Forhandlinger om og slutning av salg til samtlige land i Europa og Nord-, Mellom- og Syd-Amerika, Syria, Libanon, Israel, Jordan, Egypt, Kypros, Filippinene og Kina, av fiskemel og skalldyrmel samt limvannskonsentrat og mel av limvannskonsentrat unntatt produkter produsert av råstoff som er omsatt av Feitsildfiskernes Salgslag, Noregs Sildesalslag og Norges Makrellag, kan bare foretas av det av Fiskeridepartementet oppnevnte eksportutvalg, Eksportutvalget for fiskemel.»

III.

Denne resolusjon trer i kraft straks.»

Lov av 30. juni 1955 nr. 10 om regulering av og kontroll med produksjon, omsetning og utførsel av fisk og fiskevarer.

§ 3 første ledd skal lyde:

«Kongen kan bestemme at forhandlinger om og slutning av salg til utlandet av fisk og fiskevarer bare kan foretas av eller på vegne av eksportører som er medlem av en sammenslutning hvis vedtekter er godkjent av vedkommende departement. Vedtektene skal inneholde bestemmelser om betaling av medlemskontingent til dekning av sammenslutningens utgifter. Den som nektes medlemskap i sammenslutningen, kan påklage avgjørelsen til departementet. Dersom det vil virke særlig urimelig å nekte medlemskap i sammenslutningen, kan departementet ta klagen til følge selv om vedkommende eksportør ikke fyller alle de betingelser som er fastsatt i vedtektene.»

A.s John Griegs Boktrykkeri